Published on *COCEMFE Barcelona* (https://www.cocemfe-barcelona.es)

Segons l'autor de ***l'estudi Pobresa i Exclusió social de les dones amb discapacitat a Espanya***, Agustín Huete, “les dones amb discapacitat apareixen com un col·lectiu especialment afectat per la pobresa extrema, amb una taxa que triplica la de la resta de la població, al mateix temps que és un 40% més alta que la dels homes amb discapacitat, i a les dones amb discapacitat majors de 60 anys, és pràcticament el doble que la dels homes d'aquesta mateixa edat”. L'estudi, promogut pel CERMI, destaca que les dones amb discapacitat es troben sotmeses a múltiples factors desencadenants d'exclusió social, entre ells la pobresa econòmica, l' accés a l'ocupació, prestacions, estudis, relacions socials (un terç reconeix no tenir oportunitats per fer nous amics i un 15% diu no tenir amics) i recursos de suport.A Espanya resideixen més d'un milió i mig de persones amb discapacitat en risc de pobresa, de les quals gairebé mig milió es troben en situació de pobresa extrema, és a dir, reben ingressos anuals inferiors a 3.900 euros (2008).En aquest sentit, Agustí Huete ha apuntat que aquest risc de pobresa afecta per igual a dones i homes amb discapacitat, però "de manera molt més clara que respecte a la població general". "La meitat de la població amb discapacitat es troba per sota del llindar de risc de pobresa o pobresa relativa", ha apuntat. Així mateix, ha assenyalat que més de 600.000 persones amb discapacitat viuen soles a casa seva i això, ha incidit, evidencia una "clara situació de desavantatge per a les dones, ja que més del 40% d'aquestes viuen en llars en què ingressen menys de 500 euros al mes, és a dir, llars en situació de pobresa".A més, també ha alertat que la discriminació per gènere pel que fa a salaris "és molt evident "per a totes les dones, "incloses les que es troben en situació de discapacitat". "Les dones amb discapacitat cobren com mitjana salaris lleugerament inferiors a les dones sense discapacitat, però sensiblement inferiors als homes", ha afegit.Segons l'estudi, la població amb discapacitat a Espanya es troba en la seva majoria exposada al risc de pobresa quan no té activitat laboral, fins i tot encara comptant amb prestacions. "Dos terços de les dones en edat laboral es troben en situació inactiva, és a dir, fora del mercat laboral, en un context en què l'ocupació és el principal factor de protecció contra la pobresa i l'exclusió social", ha afegit. I, en aquest context, ha continuat, "el 47% de les dones amb discapacitat que no treballen, no té més d'ingressos per prestacions".En matèria d'educació, l'estudi sosté que, tot i que en els nivells educatius de la població amb discapacitat persisteixen diferències significatives respecte a la població general, l'educació "és un terreny en el qual les dones amb discapacitat estan tenint èxit respecte a igualtat d'oportunitats, respecte als homes amb discapacitat".D'altra banda, Agustí Huete ha subratllat que les llars, font principal de suport per a les dones amb discapacitat, presenten també importants espais de discriminació cap a les dones, ja que són els que s'ocupen fonamentalment de la prestació de suports, alhora que ha assegurat que les diferències en els indicadors d'exclusió social entre dones amb discapacitat i sense "són inferiors a les diferències entre homes amb i sense discapacitat".Finalment, Agustí Huete ha plantejat un seguit de propostes per reduir la pobresa i l'exclusió de les dones amb discapacitat, com assegurar el compliment de la Convenció de l'ONU en relació als seus drets, enfortir la inclusió laboral a través de mesures específiques; atendre la situació de dones grans amb discapacitat que presenten generalment situacions d'extrema pobresa, o promoure l'empoderament, especialment en l'accés a espais de participació ciutadana. També ha proposat impulsar mesures especials relacionades amb pobresa i exclusió social en el *II Pla d'Acció de Dones amb Discapacitat 2013*-2016 del CERMI; realitzar estudis específics sobre pobresa i exclusió de dones amb discapacitat en diferents contextos, promoure la renovació i actualització de les fonts estadístiques sobre discapacitat, i considerar la

discapacitat en aquelles fonts estadístiques relacionades amb el mesurament de la qualitat de vida i / o exclusió social."La discapacitat no és un fenomen individual, és un fenomen social. Per això cal incidir en mesures que afecten l'àmbit privat", ha asseverat.

Source URL:https://www.cocemfe-barcelona.es/es/node/35#comment-0